a altera reſiderent:aut in ro/
b mana curia moram traherent
c ſeu alio certo loco:vel etiam
d vbicūq3 ex quo inſolētie oriū
e f tur vagādi ⁊ diſſolutiōis p̄/
paraꝛ materia:minuiꝛ cult⁹
g diuin⁹:quē deſideram⁹ auge/
ri:⁊ officiū plerūq3 (ꝓpꝛ qḋ
h beneficiū eccleſiaſticū daꝛ)
omittitur. ¶ Nos volentes
i k emēdare p̄terita:⁊ q̃ztū poſ/
l ſumus aduerſus futura caue
m re oēs hmōi ⁊ ſil'es indulgen
n tias pſonis nō eccleſijs vł di
gnitatibus datas penitus re
o uocamus. ¶ Et earum con/
ceſſionē noſtris volumus ex
p ulare temporibus quodq3 no
bis licere non patimur:no/
q ſtris ſucceſſoribus indicam⁹.

De conſuetudine. Bonifacius octauus.

Preteritū con/
ſuetudinis etiam iurate vel
q̃ztocūq3 tēpe obſeruate non
pōt quis niſi vnicū pſonatū
dignitatē vel aliud ppetuum
officiū ſimul cū canonia ⁊ p̄/
bēda in aliq̄ eccl'ia abſq3 diſ
p̄ſatiōe ſe.ap.obtiṅere vł iā
obtēta tenere.⁊ ꝯ p̄ſumptum
irritū eſt oīno. Jo.an. ca.I

Conſuetudinē quā
in vr̄a eccl'ia ꝑuatā
aſſerit' tāto tp̄e ꝙ
in ꝯriū mēoria nō
r exiſtit:videl3 ꝙ ipi⁹ eccl'ie ca
nonici duos pſonat⁹ aut du/
s as dignitates vł p̄poſituras
ſeu admiſtrationes aut duo
t v officia vel eoꝝ alteꝝ cū reliq̄
x iſimul ⁊ p̄bēdā poſſint in ea
y z licite abſq3 diſpēſatiōe ſe.ap.
obtinere.corruptelā cū ſacris
a b ſit inimica canonib⁹:⁊ de am
bitiōis radice ꝓceſſerit:meri
to reputantes eā aucte apo.
reprobam⁹:voſq3 ad ipi⁹ob/
c ꝑuātiā etiā ſi iuramēto firma/
ta extiterit.cū iuramētū iniq̄/
d tat' vinculū nō exiſtat:decer/
nim⁹ nō teneri. ¶ Statuētes
e vt cū vnū officium vix digne
valeat aliq̄s adiplere:nulli
f liceat de cetero niſi vnicū pſo
natum vel dignitatē aut p̄po
ſiturā ſiue admiſtrationē vel

quā loquitur decre.de elec̄.cum ex eo.dico ꝙ ſoli epī ⁊ ipſoꝝ ſuperiores facere p̄nt:cum de eis ſolis caueaꝛ ibi/dem ⁊ ibi dicam. a ¶ Altera. Cum eas obtinēt ex diſ/penſatione. Vel ſunt tales eccleſie que ſimul poſſunt de iure teneri.quod dic vt dixi.ſ.eo.gr̄a Jo.an. b ¶ Ro mana curia. Que hodie habet pri/uilegia ſtudij:vt ꝭ.de priuile.c.ij. per quam decre. etiā videꝛ ꝙ hi q̄ ſunt in ſtudio de iure cōi poſſent p cipe fruct⁹ ſuorū bn̄ficioꝝ:qḋ non eſt veꝝ.ſ3 illud i telligē vt ibi di/cam in vlt.glo.⁊ etiā remittit Ar/chidiaconus. c ¶ Alio certo lo co. Puta q: in i/dulgētia diciꝛ ꝙ ppetuo:dōec i do micilio ſuo hita/uerint:fruct⁹ p̄di ctos pcipe poſſint d ¶ Vbicunq3. q: ſic generaliter ſe habet indulgē tia Jo.an. e ¶ Vagandi. qḋ facere nō de/bēt clerici. xlvj. di.clericū.nā ⁊ p horā ab eccl'ia nō debent abeſſe:vt xcij.di.c.vlti. f ¶ Diſſolutiōis Que moribꝫ ⁊ ha bitu ē in clericis amputāda.xxiij di.q̄ epſ.⁊.c.ſe.xxi.q.iij.c.j.⁊ p totum. de vi. ⁊ ho.cle. clerici.⁊ ꝭ.de p̄bē.cū ſingula. g ¶ Augeri.ſ.de ꝯſti.c. pe. h ¶ Daꝛ. Vn̄ ꝓuat⁹ officio ⁊ bn̄ficio intelligiꝛ cū ſit eius ſeq̄la.lxxxj.di.eos.⁊.c.ſe.⁊.c.ſiq̄s ſacerdotū.xx/xij.di.p̄ter hec.⁊ ibi de h.⁊.ſ.de cle.excō.mi.latores.de ap.paſtoralis cū ſi. Jo.an.(plenius in cle.cupientes.de pe.ad fi.magne glo. Jo.an.) i ¶ Emendare.xxxv.q. ix.ſententiā.de re iudi.cū olim.xxij.q.iiij.magne.de ap. cū ceſſante.de ſen.excō.ſacro.⁊ in auc̄.de nup.circa ꝓn. coll'.j.dicit impator:Nō erubeſcimus ſi q̄d melius ho/rū que ꝓus ipi diximus adinueniamus cōpetētē ꝓoribꝫ impōere correctionē ne ab alijs corrigi expectemus.ad idē de accu.q̄liter ⁊ q̄n.j. k ¶ Q̄ztū poſſumus.ſi.ſ.in ꝓemio huius li. l ¶ Cauere. Nota futura p̄cauenda. xxiij.di.in noie dn̄i.de ꝓcu.c.j. de ſer.nō or●.c.j.⁊ exē/pla p̄n̄tia ⁊c̄.lxxxij.di.plurimos.ff.loca.ſiquis domum. .§.j. Jo.an. m ¶ Indulgētias. ppetuas.ſ.naz de his ſupra dixerat. n ¶ Vel dignitatibus. Si ꝗ dignitati vł eccl'ie datū eēt tale ꝓuilegiū.p hāc decr.re●ocatū nō eſt.⁊ potuit eſſe rō:q: nō tantus fauor pſonis debeꝛ ſi/cut dignitatibus vel eccl'ijs:de elec.cū nobis olim in fi. cū ſi.⁊.ꝭ.de ꝓuileg.ne aliq̄. Jo.an. o ¶ Et eaꝝ. Pro/uidit hucuſq3 circa p̄terita nunc cauet circa futura. p ¶ Tpibus. Quid ſi tales īdulgētias de nouo ꝯcedat valet:q: nō potuit ſibi legē imponere a qua ſibi non li/ceret recedere:ad h.ff. de lega.ij.l.ſiquis in ꝓn.ff. ꝓ ſo. cū duobus.§.papinianus in fi. ⁊ p̄mā ꝯſtitutionē tol/lit p ſecundā:licet de ipā nō faciat mentionē.ſ.eo.titu. ꝓxi.licet. q ¶ Indicamus.ſi.C.de legi.digna vox.in/dicare potuit:ſ3 nō legē imponere:q: par in parē nō h3 impiū.ſ.de elec. innotuit.cū ſuis concor.

Addītio (left margin, beside "ap.paſtoralis cū ſi. Jo.an.")

¶ Conſuetudinē. ¶ Prima pars dānat conſuetudinē.decernens illam etiam ſi iurata fue/rit nō ꝑuari.vſq3 ibi: decreuit: dicti reddēs cāz. Scḋa ſtatuit ipi⁹ ꝯſuetudis ꝯriū qḋ ad p̄teri ta extendit:⁊ de/cretuz apponit. Scḋa ibi: Sta/tuētes Jo.an. r ¶ Nō exiſtit. ſi.ſ.de v.ſig.ſup q̄buſdā.⁊ ſi ꝯſue tudo iſta al's le/gitima fuiſſet nō eēt neceſſe i ea ti/tulū oñdere.ꝭ.de p̄ſcrip.c.j.(⁊ ibi no.in glo.fi. quō tal' ꝯſuetudo ꝓ/beꝛ: ⁊ h aliquid p Archid.q̄ etiā remittit ad libel/lū Rof.Rica de paroch. Jo.an.) videꝛ em̄ ꝯſuetu do talis ius idu/cere.ff.de aq̄ plu. ar.l.j.§.j. S3 cū ꝯſuetudo talis corruptela ſit:lōgitudo tanti tp̄is nō ꝓdeſt.⁊ eſt ſi.ꝭ.⁊.ꝓxi. s ¶ Prepoſituras Certa dignitas in eccl'ia.l3 al's oēs q̄ p̄ſunt p̄poſiti dicā tur.ſ.de v.ſig.q̄zuis. t ¶ Officia.ppetua:vt.ꝭ.ſequiꝛ. v ¶ Alteꝝ cū reliquo.i. dignitatē cū pſonatu vel p̄po/ſitura vel adminiſtratiōe:vel officio ppetuo inſimul cū p̄benda ꝓut ſtatim ſequiꝛ. x ¶ In ea. Eadem eccl'ia. y ¶ Licite.xxij.q.ij.faciat. z ¶ Sedis apo. Nota ca/ſum in quo ſolus papa diſpenſat:duos ſil'es habes.ꝭ.de p̄bē.cū ſingula. a ¶ Canonibus.lxx.di.ſanctoꝝ.de cō ceſ.p̄bē.lr̄as.⁊ h idem dicebat ꝯſtitutio Vrbani q̄ inci piebat ꝓuiſiōis vn̄ tracta fuit decre.iſta. b ¶ Ambiti onis.ſ.de p̄bē.q: intm̄.de elec̄.dudum.ij. c ¶ Iura/mēto. Sp̄ali vel generali nō curo:q: ſi ſp̄aliter iuraret hāc ꝯſuetudinē exp̄ſſe ſeruare:fuit iuramētū temerariū ⁊ nō ꝑuādū:⁊ ꝺ eo qḋ iurauit poſſet ⁊ deberet īponi pe nitētia de iureiurādo.ſic ſi generaliter iurauit ſe ſerua/turū ꝯſuetudīes ipius eccl'ie.iuramētū iſtud ad poſſibi/lia ⁊ licita tantum extēdiꝛ: vt.ꝭ.de iureiurā.c.j. Jo.an. d ¶ Viculū.i.viculās vł obligās in iniq̄tate:ꝯcoꝛ.xxij q.iiij.inē cetā.ſ.de iureiu.q̄ꝫto.⁊.ꝭ.de iureiu.c.j. Jo.an. e ¶ Vnū officiū.ꝯcoꝛ.lxxxix.di.ſingula.ſ.de here.cuz ex iniūcto.⁊.ꝭ.de p̄bē.cū ſingula.q̄ ponit ſil'ez caſuz.⁊ ē ſil'e.ſ.de cele.miſ.referēte.de ꝯſe.di.j.ſuffic̄. f ¶ Niſi vnicū.ꝗ videꝛ ꝙ de diſpēſatiōe inferioris a papa vul/

Diuiſio

Addītio

Nō caſum

a officiū ꝑpetuū: quocūq; noīe cenſeanť cū p̄benda inſimul abſq; diſpenſatiōe dicte ſedis b in eadem eccl'ia obtinere: vel iam obtenta tenere: quod ſi a quoq; ſecus p̄ſumptū fuerit c irritum ſit omnino. Idem.

Non valet conſuetudo quod de officiali epi ad epm appelletur. Jo.an. ca. II

Non putamus illā con d ſuetudinem q̄tocūq; tempo e re de facto ſeruatam conſonā f rationi. ꝙ ab officiali epiſcopi ad eundem epm valeat ap g pellari. Ne ab eodem ad h ſcip̄m (cum ſit idē auditoriū i vtriuſq;) appellatio interpo k ſita videatur. Idem.

Valet conſuetudo preſcripta ꝙ epiſcopus in inquirendo puniēdo ⁊ corrigendo ſubditoꝝ exceſſus ſui capli ɔſiliū reqrere nõ teneať. Jo.an. ca. III

Non eſt (dū tñ alias ſit l m p̄ſcripta canonice (cō n o ſuetudo quam allegat eps re probanda: ꝙ in inq̄rēdis pu p niendis ⁊ corrigendis ſubdi q toꝝ exceſſibus ɔſiliū ſui capi r tuli requirere minime teneatur. Idem.

Per reſcriptum apoſtolicū quod de p̄benda primo vacatura mādabatur alicui prouideri: laudabilis illius eccleſie cõſuetudo non tolliť: hinc eſt ꝙ ſi ibi ē ɔſuetudo ꝙ antiq̄ores canōici vacantes p̄bēdas poſſint optare gradatim illo nõ obſtante mandato poterit antiq̄or vacantē optare p̄bendā. ⁊ expectatꝰ p. xx. dies optare volētibus executor de nõ optata ꝓuidebit eidē. ſi aūt p̄bēdā vacātē ī curia papa ɔferret: tūc

cū ꝑſonatū vel officiū cū canonicatu ⁊ p̄bēda poſſit habere. ⁊ ſic poſſet approbari illa opinio poſita ꝑ Berñ.
Addicio de ɔceſ. p̄bē. lr̄as in fi. vlti. glo. (ſecus autez in duabus canonijs eiuſdem eccleſie. Et que ſit diuerſitatis ratio ibi plene ſcripſi. Jo.an.) ⁊ idem credo ſi hoc eſſet de ſtatuto vel conſuetudine eccleſie. ſ̄. de reſcrip. eaz tc. ibi erat idez Archidi. ⁊ canonicus: ad idē. j. de p̄bē. q: ſepe. ſ̄. ð cōceſ. p̄bē. poſtulaſtis. j. de ap. a collatiōe. ⁊ j. ð p̄bē. cū in eccl'ia. ⁊. c. fi. ij. rñ. ⁊ i cle. fi. de p̄bē. in q̄bus hēs ꝙ eps p̄bēdarius ⁊ canonicus eſt in eccl'ia. a Quocunq; noie. vñ ꝑ h̄ etiā
Camerlangaria camerlāgariā vł maſſariā vel iconomatū ꝑpetuū credo ꝓhibitum. Jo.an. (Idē de veſtiarioꝝ elemoſynario ſm Archid. b Vel iā obtēta. q̄d ſ̄ ð obtētꝰ. q̄ro q̄d retinere: ⁊ quid dimittere poterit? videť ꝙ ſibi deť optio. Arg. ſ̄. de p̄bē. referēte. ⁊. c. p̄terea. ⁊ melius. j. de p̄bē. cū ſingula. §. j. Vel dicať ꝙ ſcðo adeptuz retinere poterit ⁊ nõ p̄mū cū vacauerit primū ipo iure ꝑ p̄dictā decre. de ɔceſ. p̄bē. lr̄as. Ad decre. cū ſingula dici poſſet ꝙ in alio caſu loquiť Jo.an. c Omino. Vt poſſimus dicere ꝙ oibus careat: q: oia illicite cōcupiuit: facit. ſ̄. de tranſla. licet. ⁊. c. q̄to. ⁊ melius. j. de p̄bē. cum ſingula. j. rñ. in fi.
Addicio (⁊ apertius in ɔſtitutione execrabilis Jo. xxij. ⁊ ver. alioquin. ⁊ ver. ſeq. Jo.an.)
Diuiſio Non putamus. Primo ponit dictū. Scðo rōnē aſſignat ibi: Ne ab eodem. Jo.an. d Q̄tocūq;. Etiā ſi in ɔtriū nõ ſit mēoria. ſ̄. c. xxi. Jo.an. e De facto. Bñ dicit: q: de iure nõ: vt. j. dicā. f Officiali. Generali. ſ. ſecus eñ ſi delegatus eſſet ad cām ſpālē ab epo: q: tūc ad ipm epm appellari deberet. de offi. dele. ſup q̄ſtionū. de ap. dilecti. ⁊ ibi de hoc ſup glo. ij. ff. q̄s ⁊ a quo ap. ſit. l. j. ⁊ reprobata ē ꝑ iſtud. c. glo. Gof. que no. in ſumma de offi. vi. §. itē dubitari. ꝙ de officiali epi debet ad epm appellari. ⁊ adde quod dicā. j. de ap. romana. j. rñ. ⁊ reprobata eſt glo. Berñ. poſita in ipſo. c. dilecti filij hoꝛ. de ap. vbi dicebat ꝙ de ɔſuetudine poterat induci ꝙ de officiali ad epm appellareť. ſicut inducit ex ea: ꝙ omiſſo medio appellareť ad ſuꝑiorem. ⁊ idē dicebat Hoſtieñ. j. de ap. romana. j. rñ. ⁊ ea rōne. ſz falſuz ē vt h̄ vides. ⁊ pōt eſſe rō: q: appellatio ē de mi
Quid ſit appellatio noꝛi iudice ad maioꝛē ꝓuocatio: vt no. ſummiſte Gof. ⁊ alij in ti. de ap. ſz h̄ nõ ꝓuocabať ad maioꝛē: ſz ad parē vel eūdē: vt h̄ vides. patet ḡ ex ipiꝰ appellatiōis deſcriptiōe: ꝙ h̄ appellatio dici nõ pōt. vñ ɔſuetudine induci nõ poterit id ꝓpť qð appellatiōis ſuba deſcriptiōe muteť: ex q̄ rōne ſeq̄ť ꝙ nõ valeret ɔſuetudo ꝙ ad minoꝛē appellareť. ſicut vides in ſili: q: nõ valet pactū factū in p̄cario. ꝑ qð ipius p̄carij natura muteť vt ſi vſq; ad certū tp̄s deť etiā ante tp̄s reuocabiť. ⁊ de p̄ca. l. cū p̄cario. Preterea licet interlocutoꝛiā ſuā iudex reuocet: diffinitiuā tñ nõ. qð dic vt no. de ap. cū ceſſante. cū ergo officialis ſententia ſit epi nõ miꝝ ſi ipe adiri nõ pōt. ⁊ nõ ob. ꝙ ꝑ cōſuetudinē pōt appellari omiſſo medio: q: appellare gradatiz nõ eſt de ſubalibus appellatiōis: ſed de circūſtantijs. vñ appellať ad papā ⁊ ad legatū omiſſo medio ⁊ circūſtātie ɔtractuū ꝑ pactū tolli nõ p̄nt. ſ̄. de cō mo. c. vno. de depo. bōa fides. ſic ⁊ iſta circūſtātia per ɔſuetudinem vt p̄dicta decre. romana. Jo.an. g Ab eodem. ad ſeip̄m. i. ð officiali ad officialē. vł verꝰ ð epo ad epm. h Auditoꝛiū. j. de ap. romana. j. rñ. (⁊ ꝑ hec iura dixit Archidia. ꝙ de legato officialis appellari pōt ad epm vel ipm officialē. Et tu idē dicas etiā de ſubdito epi eadem ratione Jo.an.) Additio i Vtriuſq;. Epi ⁊ officialis. k Videať. ɔ. j. de ap. a collatiōe. vbi de epo ad eūdē epm appellať. Sol. nõ ē idē ɔſiſtoꝛiū epi inq̄ztū ē canonicus. ⁊ eiꝰ inq̄ztū ē eps. ⁊ iō ſi collatiōi interfuit vt canonicus ad eū bñ poterit appellari: vt ibi. ⁊ eodem mō rñderi pōt ad iura ꝑ Ber. iducta in ſup̄dicta glo. Itez no. ꝙ lz idē ſit ɔſiſtoꝛiū epi ⁊ eiꝰ officialis ita ꝙ nõ appellať de officiali ad epm: tñ ſi officialꝭ epi recuſať ſuſpitiōis cā coꝛā epo eſt ꝓbāda. j. de offi. dele. ſi ɔ vnū in fi. vñ lz dicamꝰ ꝙ appellatio ⁊ recuſatio paria ſint: nõ eſt veꝝ ꝑ oia vt recitari ſolet. ſ̄. ð ap. ſuꝑ eo. ij. vñ in recuſatiōe recurriť ad parē. ⁊ obtinet etiā in delegatꝭ datꝭ cū clauſula: ꝙ ſi nõ oēs: vt in ea decre. ſi ɔ in princi.
Non eſt. Nõ diuidiť Jo.an. Coꝛrigiť qð no. ꝑ Hoſtiē. ſ̄. de his q̄ fi. a p̄la. ſine ɔſen. ca. c. nouit. ⁊. c. ea noſciť in fi. (Et no. ꝙ q: ꝑ hāc ɔſuetudinē iudicať inť eos inť q̄s nõ aſſueuit. Adaptať h̄ decr. huic ti. al's fateoꝛ ꝙ videť eē p̄ſcriptio ɔ caplm Jo.an.) Additio l Preſcripta. Sup h̄ vide qð no. de ɔſuetudīe. c. vi. ⁊. vij. di. fruſtra. m Canōice. ſ. cū bōa fide ⁊ titulo qð dic. ⁊. j. de p̄ſcp̄. c. j. n Cōſuetudo. q̄ deſcribiť eē ius q̄ddā moribꝫ inſtitutū: qð ꝓ lege ſuſcipiť cū deficit lex. j. di. ɔſuetudo. Cōſuetudo q̄d o Quā allegat. ⁊ ꝓbat. ei eñ nõ crediť lz epus ſit. vj. q. ij. ſi tm̄. ⁊. c. placuit. p Coꝛrigēdis. Iſta oia generali demādatiōe epi nõ trāſeūt in officialē. j. ð offi. vi. c. ij. nec bñficioꝝ collatio. eo. ti. c. vi. q Exceſſibus. Ad q̄s coꝛrigēdos ꝓcediť multꝭ mōis: vt. ſ̄. de ſimo. lz heli Jo.an. r Teneať. ad qð al's teneť de iure ɔ̄ſi. xv. q. vij. epiſcopus nullius. de exceſ. p̄la. c. j. al's irrita eſſet

ſententia ſua vt ibi: ⁊ in.c.epiſcopus. ⁊ cõcordat de his que fi.a prela.nouit. ⁊.c.q̃rto. de talibus ſenioribus in/telligitur de accuſa.qualiter.ij.de ſimo.licet heli.xv.q.vij.ſi quid.lxxxvj.di.ſi quid. ⁊ hic adde quod no.xv.q.vij.epiſcopus.de offi.ordi.c.irrefragabili.Jo.an.

enim eſt regula. quod id poteſt quis per alium quod per ſe.j.de regu.iur.poteſt quis cum ſuis concor.de hoc tamen dic vt ibi dixi. h De iure debita. Per hoc ſa/tis patet ꝙ poteſt fieri mutatio: conſuetudo em̃ eſt ius quoddam: vt ſupra dixi.ſed de conſuetudine debeť hec prebenda anti/quiori qui muta re voluerit: ergo de iure: non igi/tur eſt d iure hec prebenda debita impetrãti. ſed a/lia optata: vt in/fra papa reſpon/det. ⁊ hoc idem probatur olim ꝑ decreť.de conceſ.preben.ex parte in fine. Jo.an.

Diuiſio — Q Vm i tua eccleſia in. Diuiditur in tres partes. In prima poniť ca/ſus dubij diffini/tio. In ſecunda exceptio. In ter/tia prouiſio. Se/cunda ibi: In p̃/bẽdis. Tertia ibi Ne aũt Jo.an. a Tua. In Bonon̄.eſt talis conſuetudo: ⁊ in multis alijs eccle ſus.(vide Hoſt. Additio in ſumma de ma io. ⁊ obe.poſt pn cl. Jo.an.

illã antiq̃or optare nõ pote/rit. Jo.an. ca.IIII

a Q Vm ĩ tua ecc̃lia in q̃ cõ b c ſuetudo habeť: ꝙ antiq̃ores d canõici g̃dati meliores (ſi vo e f g luerit) poſſint cũ vacãt ꝑ ſeuꝛ ꝑ alios optare p̃bẽdas: ꝓui/deri mãdam⁹ alicui d p̃bẽda h nlſi alij d iure debita ꝓxĩo in/i ibi vacatura: hmõi nõ obſtã/k te mãdato poterũt ipi antiq̃o res iux̃ ↄſuetudinẽ eandẽ op tare cũ p̃bẽda vacabit: ⁊ illa l m q̃ optata nõ fuerit: ſi nulli ſit debita erit illi ꝓ q̃ ſcp̃ſimus ↄferẽda. In p̃bẽdis vero n apd ſe.ap. vacãtib⁹ cũ d ipis o ꝑ romanũ pontificẽ ordinať: p locus predicte conſuetudini non extſtit. Ne autem pre q textu eiuſdẽ ↄſuetudinis ꝓ/uiſiones auc̃te apo.faciende vltra debitũ differanť: ſtatui/r m⁹ vt executores ſuꝑ ipis ꝓ/uiſiõib⁹ deputati optare volẽ s t tes: ꝑ.xx.dies dũtaxat expe/

l Proximo. Et ſi non adijce/retur de ꝓxima intelligendum eſ ſet: alias qua ra/tione de ſecunda ⁊ tertia: ⁊ ſic de ſingulis.probatur hoc ff.de verbo.obliga.eum qui kalendis. k Manda/to. Quo mandatur tibi prouideri de prebendis ⁊c̃. l Non fuerit. Ex quo enim vacat prebenda: neceſſe eſt vnam remanere non optatam.de illa igitur prouide atur impetrãti. m Nulli. Puta priori tempore im/petrationis.ſ.titulo proximo.tibi. ⁊.j.de preben.eum cui. ⁊.c.ſi poſtq̃. Johan.an. n Vacantibus. Iſte olim de conſuetudine conferebantur a papa.de accuſa. accedens.hodie vero de iure communi ſedes apoſtoli/ca illa confert.j.de preben.licet. ⁊ de quibus beneficijs vel prebendis intelligantur. dic vt eo.titulo preſenti. ⁊ ca.ſequenti. o Ordinatur. Sed quare dicit hoc cuꝫ alius de ipſis ordinare non poſſit: vt dixi.ſ.in glo.ꝓxi. Queſtio Dico ꝙ interdum per alios de talibus ordinatur: pu/ta cum papa de ipſis non prouidet infra menſem: vt.j. de preben.ſtatutum. ⁊ tunc non haberet locum.ver.iſte cum locum ſolum habeat cum papa prouidit: vt patet per litteram. Sed pone de ſpeciali poteſtate tributa a domino papa: quia generalis non ſufficit: vt in predi/cta decreta.licet collocata eſt per alium talis preben/da: nunquid locum habebit iſte ver.? Et dico ꝙ ſic: ar/gu.ſ.eo.verbo.per ſe vel per alios: vt.j.de regu.iur.qui facit.cum ſuis concordantijs.hoc optime probatur.j. de preben.hi qui. ⁊.ſ. titulo proximo.cum aliquibus. p Predicte conſuetudini. Quia ſcilicet antiquior ſer uato gradu mutare non poterit. q Prouiſiones. Prebendarum: quia canonicatus collatus erat per pa pam: vel per executorem auctoritate pape: vel conferri poteſt. r Prouiſionibus. Erant ergo dati ad pro/uidendum. vel forte ad compellendum tantum: vt in/fra dicam. s Viginti dies. Similis dilatio tempo/ris.j.de elect.c.j. ⁊.c.cupientes. ⁊ credo hoc tempus cur rere a tempore ſcientie.j.de conceſ.preben.quia diuerſi/tatem cum ſi. t Dumtaxat. Credo ꝙ littera iſta lo/quatur de omnibus optare volentibus ſicut in plura/li prolata eſt.vnde non ſolum primus antiquior: ſed et ſecundus ⁊ tertius ⁊ quartus. ⁊ ſic de ſingulis inter omnes ſolos viginti dies habebunt.ſi enim contrari/um diceremus: iam ſequeretur ꝙ ſi viginti eſſent cano/nici: ⁊ omnes deberent viginti dies habere: iam habe/rent annum et vltra quod eſſet abſurdum: ⁊ cõtra men tem iſtius decretalis: que in plurali dicit volentes. ⁊

b Conſuetudo. Non ſimpliciter dixit cõ/ſuetudo: nõ dixit p̃ſcripta. Nota igiť ꝙ vbi cõſuetudo rõnabilis eſt ⁊ nõ ↄ ius: ſufficit ſi ſit lõgeua: licꝫ.xl.an. p̃ſcripta nõ ſit.vnde dixit Jo.tũc ſufficere ſpaciũ.x.an/noꝝ.hoc no.xij.di.ↄſuetudo. ⁊ facit ꝓ his q̃ no. Inno. ⁊ Hoſtieñ.ſ.eo.ti.c.vlti. ⁊ Cõpoſt.ibidẽ in prima glo. vbi dic̃ ſic iudicatũ fuiſſe ꝑ papã in Mediolañ.eccl'ia: in qua erat conſuetudo ſeruata.xxv.annis: ꝙ antiquior canonicus poſſet mutare domum ⁊ ꝓnunciauit papa illã valere: licet.xl.annis p̃ſcripta nõ eſſet. Si em̃ papa hic putaſſet p̃ſcriptionem requiri: ita hic addidiſſet vt ſupra addidit.c.proxi. Iſta vero ↄſuetudo innitiť rati/oni ⁊ equitati iuris: vt patet in glo.ſequenti: ⁊ quod h̃ dicit de conſuetudine.puto verum etiam in ſtatuto: ad hoc.ſ.eo.li.d ↄſti.c.j. ⁊ qđ ibi dixi. c Antiquiores. Nõ etate ſed tempe quo in eccleſia militauerũt: ⁊ idem ſi eſſet ↄſuetudo de antiquioribus etate: vel maioribus ordine vel aliam equitatẽ ↄtinens. Et no. ꝙ ↄſuetudo iſta innitiť equitati canonice: que vult antiquiores pre ferre canonicos: ad h̃.lxj.di.q̃d ꝓderit. ⁊.c.ſeq.ad finẽ. ⁊.lxxiiij.di.epiſcopoꝝ cum ſi. d Gradatim. Scili/cet ꝙ primo antiquior mutare poſſit: ⁊ ſi mutare nolue/rit p̃mus poterit mutare ſecundus: ⁊ nolente ſecundo tertius. ⁊ ſic de ſingulis. ⁊ hoc vult dicere Jo.an. e Meliores. Nõ em̃ minores optare volunt: de cle/ri.nõ reſi.c.j.nec vult quis iactare pecunias ſuas.ff.de ꝓba.cum de indebito. ⁊ no. ꝙ in p̃bẽdis diſtinctis nõ reprobať imparitas vt vna ſit melior altera: ⁊ facit ad ea que no.de ma. ⁊ obe.ſtatuimus.quid ſi in tali eccl'ia minorẽ magis forte ex cauſa ſibi gratam mutare velit ⁊ optare antiq̃or canonicus: nunq̃d poterit? Videť ꝙ nõ.j.de p̃ben.cui de nõ ſacerdotali.ↄtrã credo: q2 ꝙ fa/uore ⁊c̃.j.de reg.iur.qđ ob grãꝫ.C.de legi.qđ fauore.ff. de legi.nulla iuris rõ in fi. ⁊ arg.ff.de vſu ⁊ habi.l.vlt. ⁊ ſatiſfactum creditori intelligitur quomodocũqꝫ ſatiſ/fiat.ff.de pig.acť.l.ſi rem alienam.§.omnis. Ad decre. cui de nõ.dico illud in mandato ſpeciale: cuius formaꝫ tranſgredi non licet vt ibi patet: alias regulariter con/tra: quia cui licet plus ⁊ minus.j. de reg.iu.cui licet.cũ ſuis ↄcor. f Cum vacant. Non vacantes ergo opta re vel acceptare non poteſt.ſed hoc quia conſuetudo id non habet. Idem enim de non vacantibus crederem ſi conſuetudo eſſet eadem ratione. g Vel alios. Hic

ctēt quibus elapſis libere in
non optatis ad exequenda ſi
a bi mandata procedant prefa/
ta conſuetudine non obſtan/
te. De poſtulatione prelato/
rum. Bonifacius octauus.
Si aliquis eligat poſtulan/
do: vel poſtulandum vel in
poſtulanduʒ: vel poſtulet eli
gendo vel eligendum: vel in
eligendum: talis electio vel
poſtulatio eſt irrita ipo iure.
Si autem dicat: eligo et po/
ſtulo ꝓut melius de iure va/
lere poteſt idem. niſi ꝓbabili
ter dubitaret an eſſet eligen/
dus vl' poſtulādus ⁊ tūc con
ſenſus tempore eligat alterā
viam electionis ſcilʒ vel po/
ſtulationis: qua electa ad al
teram redire non
poterit. hoc dicit.
Jo. an. ca. I
b P Erpetuo prohibe/
mus edicto: ne ſub aliqua ex
c his formis quas pniciosa cu
d rioſitas adinuenit: eligo po/
ſtulādo: ⁊ poſtulo eligendo:
e aut eligo poſtulandū ſeu po/
ſtulo eligendum: cum nec ve
g ra electio nec vera poſtula/
tio reſultet ex ipſis: quin ſibi
h potius inuicem aduerſentur:
aut ſub illis verbis eligo in
poſtulādū: vel poſtulo in eli/
gēdū: cū rē impfectā ſignifi/
care noſcāt: ad faciēdas ele/
i ctiōes vl' poſtulatiōes ꝺ cete
ro ꝓcedat: ſi ſec9 actū fuerit
k eoipſo irritum decernentes.
¶ Sub ea etiā forma eligo ⁊
l poſtulo ꝓut pōt meli9 de iure
m valere cū īcertitudīe ꝯtineat
quēꝗ poſtulari vl' eligi ꝓhi
bem9: ſtatuētes qꝺ contra fa
ctum fuerit viribus oīno ca/
n rere: niſi quādo ꝓbabilit' du
o bitat' vtrū qs ſit eligēdus vl'

dicit dumtaxat. ⁊ ſm hoc antiquior optare nolens im/
pediet alios: quia non optabit infra viginti dies: nec
Caſus q̄ pu/nit qs ſine culpa — alij poterunt ante ipſum optare: ⁊ ſic erit caſus quo qs
punitur ſine culpa: ſed non ſine cauſa. j. de reg. iur. ſine
culpa. Vel eſt in culpa: quia capitulum poterat ipſi an
tiquiori ſtatuere
terminum: puta
duorum dierum
ad mutandū vel
optandum. ⁊ ſic
locus daretur ſe/
quentibus. ⁊ ſic
de ſingulis et ſi
hoc non fecit ſi/
bi imputet: fiet
prouiſio in non
optata: ⁊ ſi de ex
preſſa voluntate
canonicorum ap
paret ꝙ mutare
nolunt: non ha/
bebit neceſſe per
hos dies expecta
re. in eorum eniʒ
fauorem eſt hec
dilatio inducta:
vnde ei renuncia
re poſſunt: et fa/
cit quod dixi in
glo. non em̄.
a ¶ Mandata.
Vt ſi mandatuʒ
eſt ꝙ prouideant
debeant prouide
re ſi mandatum
eſt ꝙ compellant
debeant compel/
lere. j. de ꝯceſ. p̄ben. executor. ⁊ duobus. c. ſeq.
P Erpetuo. ¶ Primo dānat ſex formas: cum
appoſitiōe decreti. Scdo dānat ſeptimā etiā
cum decreto. ſed ab hac excipit vnū caſum cū
certa determinatione. Secunda ibi: Sub ea. Jo. an.
b ¶ Perpetuo. Prouidit iſta decr. ꝯ aduocatoꝝ impe
ritias q̄ his formis vtebant': ⁊ edita fuit ad declaratio
nem eoꝝ que no. lxiij. di. valētinianus. ⁊. s. eo. c. vlti.
Curioſi — c ¶ Pernirioſa. Sūt qdā qui volūt eſſe curioſi vbi nō
expedit: ⁊ pniciē inducūt: ad h. s. de reſcrip. cum ꝯtin/
gat. de ſimo. ⁊ ſi queſtiones. C. de fi. inſtru. l. vlti. ad fi.
d ¶ Eligo poſtulādo. Sicut em̄ poſtulādus eligi non
debet. s. eo. c. vl. s. de elec. innotuit. ſic nec eligēdus po/
ſtulari: q2 poſtulatio ſoli grē innitit'. s. eo. bone. ⁊. c. pe.
electio aūt iuri cōi. de elect'. publicato. ⁊ matrimoniale
Additio — ꝯhit vinculū (ꝑ ꝯſenſum. ſ. illoꝝ ad quos ſpectat elige/
re quē eo aīo exp̄mūt. ⁊ ꝑ ꝯſenſuʒ electi ſecutū. Jo. an.)
de tranſla. inter. vnde olim indifferenter vtebamur his
vocabulis eligo ⁊ poſtulo: ⁊ eligebamus poſtulanduʒ:
⁊ poſtulabamus eligendum. lxj. diſ. his oībus. lxiij. di.
lr̄as. hodie nō ſic ꝓpter rōnem ſupradictam. ⁊ q2 q̄ po/
ſtulat nō ꝯſentit vt in vlꝫ: ſed qui eligit ꝯſentit. no. tñ
Inno. s. eo. ti. c. j. ꝙ ſi ſolenniter poſtulet' eligendus: ni/
hil agitur ratione predicta: ſed ſi minus ſolenniter: pu
ta quia clericus ſubditus epiſcopi petitur ab eo non eſt
malum: poſtea tamē ſolēnem electionē neceſſe eſt inter/
uenire. e ¶ Eligo poſtulandum. Iſta forma appro/
bata videbatur per decre. de renun. poſt tranſlationeʒ.
in prin. Vel illa de qua ſequit': eligo in poſtulandum.
f ¶ Vera electio. Per quā habet matrimoniū contra/
hi quo ad conſenſum eligentium ſubſecuto poſtmoduʒ
electi conſenſu. g ¶ Vera poſtulatio. Per quam nul/
lum ius acquiritur: ꝙ tamen iſti tribuere intendebant:
dicendo poſtulo eligendo. Deſcribi enim ſolet poſtula/ — Quid po/ſtulatio ⁊ qd electio.
tio: eſt petitio gratie a ſuperiore facta. Electio autem
alicuius perſone
ad prelationem
vel ſocietatē fra/
ternam canonice
facta vocatio.
h ¶ Aduerſen/
tur. Et ſic repel/
lende. lxxiiij. diſ.
geſta. xxiiij. q. v/
ij. quēadmoduʒ.
de ap. ſollicitudi
neʒ. C. de fur. l. j.
i ¶ De cetero. li/
cet iſta conſtitu/
tio ſit iuris vete/
ris declaratoria:
puto tamen per
hoc verbum pa/
pam p̄cedentes
electiones ſic fa/
ctas noluiſſe cō/
p̄hendere: ⁊ po/
tuit eſſe rō: q2 oī
cōi iudicio ante
iſtā decre. hec for
ma bona putaba
tur. vnde inijce/
ret' laqueus ei q̄
cōi iudicio non
peccauit: qꝺ eſſe
non debet. ff. ad
mace. ſe. cō. l. iij.
xxvij. q. j. de viduis. ⁊ facit. s. de trāſla. int' corpalia ver
ſus finē. ibi maioꝝ ſecutus errorē ⁊c̄. ⁊ bene etiam facit
s. de diuor. gaudemus in fi. ⁊ de ꝯſe. eccle. vel alta. aqua
in fi. vnde ſm hoc ad id quod. j. ſequit' ſi ſecus actum fu
erit ⁊c̄. repete de cetero. k ¶ Irritum. Licet igitur ſe
quatur admiſſio vel confirmatio talis electionis vel po
ſtulationis non ꝓpterea ꝯualeſcit: quia a principio nul
lum erat. s. de elect'. dudum. ⁊. c. auditis. xvj. q. iij. § po/
teſt. v. quod ſi ab initio. j. de regu. iur. nō firmat' cū ſuis
ꝯcor. ⁊ facit qꝺ dicā. j. ti. px. q̄ ilr in fi. l ¶ Prout pōt
melius. Hāc formaʒ approbat glo. s. eo. c. vl. ⁊ Inno. s.
eo. c. j. Jo. an. m ¶ Incertitudinē. Nota aūt icerta in
electiōib9 ⁊ poſtulatiōibus reprobata ſunt. j. ti. pxi. c. ij.
n ¶ Probabilit'. In h igit' caſu intelligat' illa opinio
Ber. ipe etiā ſic intellexit ꝓut ex verbis ſuis ſatis appa
ret. ⁊ pōt poni exēplū qñ dubitat' an qs in pſonatib9 vel
bñficijs cū cura aſſumēdis attigerit. xxv. annuʒ: vel an
aſſumēdus in epm pegerit. xxx. ānū. s. de elec. cū in cū/
ctis. Vel dubitatur de monacho aſſumendo ad prela/
turam eiuſdē vel alterius ordinis an ſit expreſſe profeſ/
ſus. j. ti. pxi. nullius. In his em̄ ⁊ ſimilibus caſibus po
teſt eligi ⁊ poſtulari. prout melius de iure valere pote/
rit: ſic enim videmus ꝙ ratione dubij admittitur libel/
lus diſiunctiuus. ff. quorum legatorum. l. j. § quia autem.
⁊ quod hic dicit intelligo ſi dubitetur in facto: ſi autem
dubitaret' ignorantia iuris: h ſecus credo: tñ q2 peritio/
res ꝯſulere debuer't: ⁊ q2 iuri igrātia nec ē ꝓbabilis nec
excuſat. ff. de iur. ⁊ fac. igno. l. regula. j. de reg. iur. igno/
rātia. eo. li. cū ſuis ꝯcor. o ¶ Sit. ſ. ſm hāc vltimā for
mam eligo ⁊ poſtulo: prout melius pōt de iure valere: